

[Jens Thomsen.]

Merindtægter i Kraft af Monopol- og Beskyttelsesforanstaltninger, men det er vel praktisk uigennemførligt. I Længden er det dog meningsløst at give store Gaver med den ene Haand for at tage noget af det igen med den anden, og mit Parti henstiller derfor til Regeringen, at de urimelige Beskyttelser formindskes, og at hele Landbrugets Eksportværdi udbetales til Landbruget, ogsaa den Del, der indeholdes i Valutaattesterne. Gør man dette, vil Rigsdagen i Fremtiden blive forskaanet for at arbejde med saa beklagelige Lovforslag som de her foreliggende.

Formanden: Min Opmærksomhed er blevet henledt paa, at de to Ændringsforslag der er stillet af Det frie Folkepartis Medlemmer, ikke er anført paa Dagsordenen for Mødet i Dag. Det er en Fejl, som jeg beklager, og jeg gør Tinget en Undskyldning for det Forhold, som her er opstaaet, og i Særdeleshed beder jeg Forslagsstillerne undskylde, at denne Fejl er sket.

Finansministeren (H. P. Hansen). Jeg takker Ordførerne for Det radikale Venstre og Socialdemokratiet for Tilslutningen til de foreliggende Lovforslag og det foreliggende Ændringsforslag. Med Hensyn til Venstres Stilling er jeg ikke rigtig klar over, om jeg skal takke eller stille mig afventende; thi i Betænkningen siger Venstre, at de kan tiltræde Ændringsforslaget, men de henviser ogsaa til deres afventende Stilling til Forslaget om overordentlig Indkomstskat, og derfor er det noget vanskeligt at vide, hvor man har det ærede Parti, men det maa jo give sig engang, enten her eller ogsaa i det andet høje Ting. (*Christmas Møller:* Eller hisset) ... Nej, saa længe kan vi ikke vente, vil jeg sige til det ærede Medlem Hr. Christmas Møller.

Med Hensyn til Beskatningen i København og i Landkommunerne siger det ærede Medlem Hr. Clausager, at der bør ske en Udligning, men jeg henviser i saa Henseende til det Lovforslag, som den højtærede Indenrigsminister har fremsat angaaende hele Udligningen. Det Forslag, som her foreligger, kan ikke tage Sigte paa den Side af vor Skattevirksomhed, har heller ikke haft det til Opgave. Der har i de senere Aar Gang paa Gang, ogsaa fra Venstres Side, været fremsat Udtalelser om, at man burde søge at beskatte den Merindkomst, som er fremkommet. Det tager Lovforslaget Sigte paa, og naar det ærede Medlem Hr. Clausager siger, at de Skatteaar, man har fore-

slaaet som Grundlag for denne Merindkomstberegning, ikke er heldigt valgt, nemlig Skatteaarene fra 1931—32 til 1934—35, kan jeg ikke være enig med ham. Efter det Materiale, som har foreligget for Udvalget, den Opgørelse, som Statistisk Departement har udarbejdet, fremgaar det, at den samlede Gennemsnitsindtægt i de 3 Aar har været 2 893 Mill. Kr. pr. Aar. Den samlede Indtægt var i 1934—35 opgjort til 2 808 Mill. Kr., altsaa noget mindre. Det kan vel antages, at for 1935—36 vil Indtægten være steget til op imod de 3 000 Mill. Kr. eller deromkring. Men hvis der skal være Tale om en Merindkomstskat, maa man tage den af den forøgede Indtægt, der er kommet nu i disse Aar. Ved første Behandling udtalte jeg, at jeg var villig til at drøfte, om man skulde tage andre Aar end dem, der var foreslaaet. Der har ikke fra Venstres Side, saa vidt mig bekendt, været fremsat noget Forslag i saa Henseende, og vi har derfor været afskaaret fra at komme til en Forhandling herom.

Det ærede Medlem Hr. Clausager siger saa, at man vil ikke afvise Spørgsmaalet om en Merindkomstskat, men man vil se, hvad Pengene skal bruges til. Ja, det synes jeg fremgaar klart af Lovforslaget. Der staar i § 1, at Pengene skal anvendes til Rentetilskud til Landmændene og til Understøttelse til de arbejdsløse i Henhold til de Forslag, der har været fremsat, og til Tilskud til Kommunerne. Der er altsaa ingen Tvivl om, hvad Pengene skal anvendes til, og for saa vidt synes jeg, Venstre udmærket godt kunde tage Stilling til Forslaget; men jeg udtaler, at jeg har ikke opgivet Haabet om, at man ved fortsat Forhandling kan naa til Enighed med Venstre om det, her foreligger. Jeg har tidligere udtalt, at jeg er villig til at forhandle om Sagen, og dette Tilbud gentager jeg her.

Det ærede Medlem Hr. Korsgaard mente, at nu var jeg kommet til Fornuft, idet jeg havde forladt Tvangslaanet og var gaaet over til et andet Forslag. Jeg tror nu ikke, at det ærede Medlem Hr. Korsgaard er den rette til at bedømme andre Folks fornuftige Indstilling. (*Christmas Møller:* Hvad er han ikke?). Nej, jeg tror ikke, det ærede Medlem er den rette dertil, og hvis man skulde dømme imellem det ærede Medlem Hr. Korsgaards og det ærede Medlem Hr. Jens Thomsens Udtalelser, bliver det endnu vanskeligere, thi det ærede Medlem Hr. Jens Thomsen beklagede, at Regeringen havde forladt sit oprindelige Forslag, det var langt bedre end det, man nu var gaaet